

bejde i Udvalget. Men de Ytringer vi have hørt fra det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup) og nu sidst af den højtærede Finansminister, nøde mig til et Par Bemærkninger.

At Statskassen ikke kan taale, eller at det i alt Fald skulde være betænkeligt at gaa til en saa stor Nedgang for Statskassen, som Skattekommissionens samlede Forslag gaa ud paa, var jo noget, som den højtærede Minister vilde gøre gældende. Det skal jeg ikke komme ind paa i Dag at besvare. Jeg skal blot indskrænke mig til at henvise til de finansielle Betragtninger, jeg forleden Dag havde Lejlighed til at gøre gældende over for den højtærede Finansminister, og efter dem tror jeg meget vel, at Statskassen kan taale den Nedgang, der her er Tale om. Og naar det er blevet udtalt, at det var sikkert, at vi overførte 10 Millioner og noget derover — 11 Millioner, naar vi tage Tiendeloven med — til Kommunerne, medens den Indtægt Statskassen skulde vinde ved Formue- og Indkomstskatten, var usikker, vil jeg sige, at de Beregninger, der ligge til Grund for Formue- og Indkomstskatten, vistnok ere holdte paa den sikre Side, og jeg anser det ogsaa for klogt og rigtigt at holde sig paa den sikre Side, saa Sandsynligheden vil vistnok være i Retning af, at de Beløb, der gaa ind i Statskassen gennem Formue- og Indkomstskatten, snarere vil blive større end mindre.

Det, der særlig har foranlediget mig til at tage Ordet, er Finansministerens Bemærkninger om hvad jeg har sagt, om baade direkte og indirekte Nedgang for Hartkornsejerne af mellem 17 og 18 Kr. pr. Td. Hartkorn. Der har jo af det højtærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup) været fremsat en anden Mening, hvorefter det kun vil blive 14½ Kr. Jeg har, som sagt, tidligere uden at have regnet videre efter, efter et løst Skøn, anslaaet det til saadan noget som en 17—18 Kr. pr. Td. Hartkorn. Da der har været Meningsforskel derom, har jeg regnet det nøjere efter, og jeg skal tillade mig at meddele det Resultat, jeg er kommen til. Der overføres ifølge §§ 40 og 41 i Formue- og Indkomstskatteloven til Landkommunerne $\frac{4}{10}$ pro mille, et Beløb af 1,188,000 Kr. Det udgør for Landkommunernes Vedkommende 3 Kr. 18 Ø. pr. Td. Hartkorn, der direkte afskrives paa Hartkornet, og saa er det endda en Beregning, der er gunstig for Finansministerens Betragtning, idet Beløbet nemlig er fordelt paa alt Hartkorn paa Landet, Bornholms Hartkorn medregnet, uagtet

Fordelene for Bornholms Hartkorn jo bliver mindre, fordi Skatten jo der er mindre. Det bliver altsaa først 3 Kr. 18 Ø.; Hartkornet faar som direkte Fordel; dernæst faar det $\frac{1}{3}$ af Gammelskatten, der kommer Amtshartkornet til gode, det udgør 4 Kr. 38 Ø. pr. Td. Hartkorn. Dernæst stryges Land- og Ligningsskatten, det udgør 3 Kr. 75 Ø. pr. Td. Hartkorn. Saa skal hele Resten af det, som overføres til Kommunerne, afskrives af Sognekommunernes Budget, forinden Fordelingen efter Hartkorn og Formue og Lejlighed tilvejebringes. Ved dette Fradrag fra Kommunens Budget kommer $\frac{1}{3}$ efter det Gennemsnit, som vi have for hele Landet, direkte Hartkornet til gode. Denne Trediedel udgør 2 Kr. 15 Ø. pr. Td. Hartkorn. Naar jeg nu lægger disse Summer sammen, kommer jeg til et Beløb af 13 Kr. 46 Ø., altsaa ikke en Gang saa højt som det, det ærede 12te kongevalgte Medlem anførte. Dette er den direkte Afskrivning for Hartkornet. Dernæst er der de $\frac{2}{3}$, som lignes paa Formue og Lejlighed i Kommunerne. Formue- og Lejlighedsskatten bæres, jeg vil ikke sige udelukkende men for den allerstørste Dels Vedkommende af Hartkornet. Det er Hartkornsejerne, der maa udrede Formue- og Lejlighedsskatten, i alt Fald i de allerfleste Kommuner — der kan være en Præst, nogle Lærere og forskellige andre. Jeg indrømmer, der kan være enkelte Kommuner, hvor Forholdet kan være noget anderledes i saa Henseende, men som Regel vil det blive Hartkornsbrugerne eller Ejerne der komme til at bære ogsaa de $\frac{2}{3}$, som lignes paa Formue og Lejlighed. Naar man nu vil anslaa den indirekte Fordel, Hartkornsbrugerne have, gennem Nedskrivningen paa Formue og Lejlighed, kommer man til et Beløb af 4 Kr. 30 Ø. pr. Td. Hartkorn. Resultatet bliver altsaa følgende: en direkte Nedskrivning for Hartkornets Vedkommende af 13 Kr. 46 Ø. en indirekte Fordel af 4 Kr. 30 Ø. pr. Td. Hartkorn, det udgør 17 Kr. 76 Ø., saa at det altsaa, efter at jeg har foretaget en saadan Beregning, viser sig, at jeg netop kommer til et lignende Tal, som det, jeg efter et løst Skøn havde forudsat, da jeg først omtalte Forslaget. Jeg har ikke, som den ærede Finansminister sagde, taget det samlede Beløb af 6,669,000 Kr. og fordelt det paa Landdistrikternes samlede Hartkorn. Hvis jeg havde gjort det, vilde jeg være kommen til et højere Tal. Saa vilde jeg, selv om jeg ikke regnede Bornholms Hartkorn med, være kommen til 18 Kr. 22 Ø. pr. Td. Hartkorn, men den Beregning har jeg